

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **A. O.**, zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Kolín, Legerova 148, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 10.11.2016 č. j. MSK 84880/2016, sp. zn. DSH/18800/2016/Blá, o dopravním přestupku,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 10.11.2016 č. j. MSK 84880/2016, sp. zn. DSH/18800/2016/Blá žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kopřivnice, odboru správních činností č. j. 25057/2016/Rozs, sp. zn. OSČ-2212/2016 ze dne 11.5.2016, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku, neboť dne 5.2.2016 v 8:46 hodin řídil motorové vozidlo tovární značky BMW 530, RZ X, v katastru obce Příbor, na cca 33,4 kilometru silnice I/48 ve směru jízdy na obec Nový Jičín

nedovolenou rychlostí, přičemž mu byla Policií ČR jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 138 km/h a tím překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zákonem o silničním provozu mimo obec o 30 km/h a více, přesně tedy o 48 km/h. Žalobce svým jednáním porušil ust. § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, čímž spáchal z nedbalosti přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 3 800 Kč a sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce 3 měsíců. Zároveň mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které namítal, že odvolací správní orgán jakýmkoli způsobem nevyvrátil jeho tvrzení, že v době spáchání přestupku neřídil vozidlo, což žalobce uváděl již v průběhu řízení. Rozhodnutí postrádá jednoznačné prokázání viny žalobce, pokud je shledán vinným pouze na základě prvotního úředního záznamu, jedná se o případ, kdy obviněnému z přestupku nebyla dána možnost podrobně se vyjádřit ke skutečnostem, které jsou předmětem obvinění, a to i bez ohledu na to, zda obviněný popíral či doznával svou vinu bezprostředně zasahujícím policistům. Podstatné je, že policie dle dostupných informací i ze spisového materiálu neměla celou dobu nad změřeným vozidlem dohledovou kontrolu. Dále žalobce namítal neprokázání materiálních znaků přestupku. Odvolací správní orgán se nezabýval skutečností, zda měl žalobce naplnit materiální znaky daného přestupku. Žalobce se domnívá, že ne každé porušení pravidel musí být přestupkem a že je potřeba přestupek vnímat v širších souvislostech a vzít v potaz další okolnosti, které mohly povahu jednání ovlivnit, zejména tedy možnost, zda mohl dotýčný svým jednáním kohokoliv ohrožit. Odvolací správní orgán se nevypořádal s argumentem ohrožení ostatních účastníků silničního provozu, které bylo s ohledem na dobu, kdy měl být přestupek spáchán, naprosto minimální.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém vyjádření k podané žalobě ze dne 2.3.2017 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 10.11.2016 č. j. MSK 84880/2016, sp. zn. DSH/18800/2016/Blá, připojeného správního spisu Městského úřadu Kopřivnice, odboru správních činností sp. zn. R 0251/2016_OŠČ-2212/2016, připojeného spisu žalovaného sp. zn. DSH/18800/2016/Blá a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázané následující skutečnosti, které mají vztah k jednotlivým žalobním bodům uváděným v žalobě žalobce:

- z oznámení přestupku ze dne 5.2.2016 sepsaného na místě silniční kontroly, že dne 5.2.2016 v 8:46 hodin na silnici I/48 v katastru obce Příbor, ve směru jízdy od obce Frýdek-Místek směrem na obec Příbor, řídil žalobce osobní

automobil BMW 530 XD, RZ X, když mu byla radarem Ramer 10C změřena rychlost jízdy 143 km/h, po odečtení odchylky radaru (5 km/h) činí změřená rychlost jízdy 138 km/h v místě, kde je rychlost jízdy stanovena na 90 km/h. Z oznámení vyplývá, že jej žalobce vlastnoručně podepsal a k vytýkanému přestupku se vyjádřil;

- z oznámení přestupku ze dne 1.3.2016 č. j. KRPT-29215-7/PŘ-2016-070406, že obsahuje stejný popis přestupku jako výše uvedené oznámení přestupku sepsané na místě silniční kontroly;
- z úředního záznamu ze dne 1.5.2016, že obsahuje stejný popis přestupku jak je shora uvedeno a že je podepsán nstržm. G. D. K tomuto úřednímu záznamu byla připojena fotografie pořízená z měření rychlosti (číslo snímku 9933), přičemž na fotografii je údaj 143 km/h a detailní záběr vozidla BMW s RZ X;
- z osvědčení číslo 721013/6/131 vystaveného dne 15.6.2015 Policií ČR, KŘP Msk, OSD Ostrava, že toto osvědčení opravňuje G. D. k ovládání laserového měřiče rychlosti systému MicroDigiCam LTI a dále z osvědčení číslo 2662/14/091 ze dne 15.6.2015, že toto osvědčení mj. opravňuje G. D. k ovládání měřiče rychlosti typu Ramer 10;
- z ověřovacího listu č. 260/15 vystaveného dne 6.11.2015, že byl ověřen silniční radarový rychloměr Ramer10 C, výrobní č. měřidla 10/0008 se závěrem, že rychloměr byl ověřen a lze jej používat k měření rychlosti do 5.11.2016;
- dne 21.3.2016 předvolal správní orgán I. stupně žalobce k ústnímu jednání ve věci shora uvedeného přestupku na den 19.4.2016 v 9.30 hod. Toto předvolání bylo žalobci doručeno tzv. fikcí doručení dne 4.4.2016;
- z přípisu, který byl doručen správnímu orgánu I. stupně dne 15.4.2016, že se zmocněnec žalobce omlouvá z ústního jednání nařízeného na den 19.4.2016 z důvodu účasti na jiném ústním jednání. Dále zmocněnec sdělil, že se nedostaví ani žalobce z důvodu zahraničního pobytu. Zmocněnec žalobce žádal doplnění dokazování o výsledch zasahujících policistů. K tomuto přípisu je připojena plná moc ze dne 14.3.2016, kterou žalobce zmocnil AK Linhart o.s. k zastupování ho v řízení o přestupku;
- z protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně ze dne 19.4.2016, že se k tomuto jednání nedostavil žalobce ani jeho zmocněnec. Správní orgán I. stupně konstatoval, že ve věci bude nařízeno nové ústní jednání s důrazem na poučení týkající se případné další omluvy;
- dne 20.4.2015 předvolal správní orgán I. stupně zmocněnce žalobce k ústnímu jednání na den 11.5.2016 v 9.30 hod;
- z přípisu ze dne 10.5.2016, že se zmocněnec žalobce omluvil z ústního jednání nařízeného na den 11.5.2016 ze stejných důvodů jak je uvedeno výše;

- ze sdělení k omluvě z nařízeného ústního jednání ze dne 11.5.2016, že správní orgán I. stupně omluvu zmocněnce žalobce neuznal;
- z protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně konaném dne 11.5.2016, že toto jednání proběhlo za nepřítomnosti žalobce i jeho zmocněnce;
- dne 11.5.2016 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.

Součástí správního spisu je blanketní odvolání žalobce, které podal prostřednictvím svého zmocněnce, proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 31.5.2016, jímž byla žalobci stanovena lhůta 5 pracovních dní k doplnění odvolání ze dne 30.5.2016. Dne 17.6.2016 bylo zmocněncem odvolání doplněno. Poté byla věc předložena s odvoláním žalovanému, o kterém, jak shora uvedeno, rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

V projednávané věci krajský soud postupoval v souladu s ust. § 75 odst. 2 s.ř.s., podle kterého soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:

- žalobce namítal, že odvolací správní orgán jakýmkoli způsobem nevyvrátil jeho tvrzení, že v době spáchání přestupku neřídil vozidlo, což žalobce uváděl již v průběhu řízení. Krajský soud uvádí, že žalobce v celém správním řízení netvrdil, že vozidlo neřídil. Žalobce měl dostatek času i prostoru se ve správním řízení k přestupku vyjádřit, této možnosti ovšem nevyužil. V odvolání pouze obecně konstatoval, že musí být nad vší pochybnost prokázáno, že se přestupku dopustil právě ten, kdo má být za přestupek postižen. K námitce žalobce, že v době spáchání přestupku vozidlo neřídil, je nutno poukázat na shora citované oznámení přestupku, na němž je uvedeno jméno a příjmení žalobce včetně data jeho narození a rodného čísla, čísla občanského a řidičského průkazu. Kromě toho je oznámení žalobcem vlastnoručně podepsáno. Dle názoru krajského soudu bylo tedy dostatečně prokázáno, že žalobce v době kontroly předmětné vozidlo řídil. Tvrzení žalobce, že policie neměla celou dobu nad změřeným vozidlem dohledovou kontrolu, je zcela účelové a nedůvěryhodné, neboť po změření žalobcova vozidla rychloměrem, který byl instalovaný v policejním voze, byl žalobce následně policejní hlídkou předepsaným způsobem zastaven a poté ztotožněn;
- dále žalobce namítal, že se žalovaný nezabýval skutečností, zda měl žalobce naplnit materiální znaky daného přestupku. Ani tato žalobní námitka není důvodná, neboť správní orgán I. stupně i žalovaný se v odůvodnění svých rozhodnutí patřičně zabývali materiálními znaky přestupku žalobce. Krajský soud se s jejich závěry plně ztotožňuje, a proto na ně v dalším i plně odkazuje, neboť jinak by jen jinými slovy opakoval totéž. Podle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, je přestupkem zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt použitelný podle zvláštních

právních předpisů anebo o trestný čin. Materiální stránkou přestupku se podle tohoto ustanovení rozumí porušení či ohrožení zájmu společnosti. Zájem společnosti chráněný zákonem č. 361/2000 Sb., zákona o silničním provozu, je bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, který mimo jiné upravuje přestupky a správní delikty při provozu na pozemních komunikacích. V projednávané věci žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 48 km/hod, čímž nepochybně byl ohrožen zájem společnosti na bezpečném provozu na pozemních komunikacích, když toto jednání je bezpochyby ohrožující pro další účastníky silničního provozu.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 31. května 2017

JUDr. Petr Indráček
samosoudce